

paa Lovforslaget. Det forekommer mig, at det maatte kunne lade sig gøre, idet Følgen da selvfølgelig blev, at Lovforslaget maatte sendes tilbage til Landstinget. Jeg ønsker altsaa at afæske den højtærede Indenrigsminister en Udtalelse desangaaende: Jeg har kendt Manden i en Aarrække og kan bevidne, at han er en fuldt ud hæderlig, retfærdig og ædruelig Mand, hvorfor jeg mener, at det er meget beklageligt, at det Løfte, der blev givet ham i Fjor, ikke er blevet indfriet. Nu er der ganske vist kommet en ny Minister, som jeg ikke kan give Skylden derfor, da jeg ikke har talt med ham om Sagen, og den Minister, med hvem jeg har konfereret, er gaaet af, saa jeg indrømmer, at jeg ikke har noget at bebrejde nogen af de Herrer. Men jeg vil i alt Fald henstille til den højtærede Minister og til det eventuelle Udvalg at optage denne Mand paa Lovforslaget om Indfødsret allerede i Aar.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem (Chr. Hansen) har for et Par Dage siden henledt min Opmærksomhed paa den Sag, han nu har fremført her i Tinget, og jeg har derfor ladet den, som ikke tidligere var forelagt for mig, fremtage. Det fremgaar af Sagen, at vedkommende Andrager, som det ærede Medlem har nævnt, i Fjor har faaet en ministeriel Resolution for, at Andragendet ikke for Tiden kan bevilges, og dette skyldes, saaledes som det ærede Medlem antog, at man har ment, der var hengaaet for kort et Tidsrum efter den Hjælp, han havde modtaget. Imidlertid indeholder den Betegnelse, der er anvendt: „Kan ikke bevilges for Tiden“, en Tilkendegivelse af, at det ikke er et endeligt Afslag, der er sket, men at en Tilbagevenden til Sagen vil kunne finde Sted. Paa Sagen har der imidlertid ikke, efter hvad der er sagt mig, kunnet findes nogen Angivelse af, at der var givet Tilsagn om, at den skulde genoptages i Aar, og dette er Grunden til, at det ikke er sket. Jeg skal, naar der bliver nedsat et Udvalg, hvilket formodentligt vil ske, tilstille dette Andragendet og Papirerne, og Udvalget maa da kunne afgøre, hvorvidt man anser det for rigtigt at sætte vedkommende ind paa Lovforslaget, hvilket vil foranledige, at det vender tilbage til Landstinget, eller om man mener, at en Tilkendegivelse meddelt vedkommende Mand af, at Ministeriet er sindet at optage ham paa næste Aars Lovforslag,

vil være efter Omstændighederne tilfredsstillende.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Kvist: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Værn for Dyr.

Schovelin: Paa min Partigrupes Vegne er der allerede blevet bemærket, at vi fra vor Side ser med Sympati paa dette Lovforslag, at vi ser med Sympati paa dets Tendens og til Dels ogsaa, omend i betydelig mindre Grad, paa Lovførelsen. Hvad Tendensen angaar, adskiller dette Lovforslag sig paa en højst klædelig Maade fra den Række af socialdemokratiske Lovforslag, som vi ellers ser møde op ved hver Rigsdagssamlings Begyndelse, Forslag, der mere maa betegnes som en Slags socialistiske Programmer end som Lovforslag i dette Ords tekniske Betydning. Socialdemokratiet ved aabenbart særdeles godt, at det ene efter det andet af disse Lovforslag er fuldstændig uigennemførligt, man ved udmærket godt, at Staten overtager ikke Sukkerfabrikkerne, og at der ikke bliver indført 8 Timers Arbejdstid o. s. v. Det er Paradenumre overfor det højtærede Vælgerfolk, som skal stille Socialdemokratiet i glimrende Belysning, først og fremmest naturligvis i sentimental Henseende som Fattigmandens Ven, den, der altid tænker paa de smaa i Samfundet. Dette fik endda være, thi vi lever i Reklamens Tidsalder, hvor det er naturligt, at enhver forsøger at henlede Opmærksomheden paa sig selv paa mest muligt smigrende Vis, men der er en anden Side af Sagen, som er mindre tiltalende. Det er den, at man ved disse Lovforslag søger at lægge Agitationen til Rette i en anden Henseende, nemlig som en Slags hadefuld Forfølgelse af det, man kalder Overklassen, den, der